

שיחת הגאולה

הגליון השבועי le ימות המשיח

251

ערש"ק פרשת חוקת, ד' תמוז ה'תשנ"ט (18.6.99), תהא שנת נפלאות טובה

זה הרגע להחליט

מסימניה של אחדות אמיתית היא העובדה, שהיא אינה יכולה לסתור את הוראות המשלח. הנטיה לפשרנות ולאחדות אנמית, הינה מרשם בדוק לסטיה מן השליחות

חדשות טובות

פעילויות לרגל ג' תמוז

■ ג' תמוז, חג הגאולה מוקדש גם השנה למבצע רחב מימדים של הפצת בשורת הגאולה והגואל. "מטה משיח" בארה"ק יחום מבצע שילוט רחב, במסגרתו "יקושרו" הצמתים המרכזיים ברחבי הארץ בשלטי - "מגיע לנו משיח". במקביל יופעלו מאות נקודות חלוקת חומר הסברה בנושא.

■ "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה" מקיימת בעזה"ת התוועדות חסידיית "ברוב שירה וזמרה" לרגל ג' תמוז חג הגאולה, ביום רביעי, אור לג' תמוז, באולמי "נאות אפקה", רחוב בני אפרים 228, רמת אביב תל-אביב, מהשעה 8:00 בערב. מקומות מיוחדים גם לנשים.

קלטת המאסר והגאולה

■ מעתה ניתן לצפות בסרט החינוכי לילדים "בחי אשירה לה" גם בקלטת וידיאו ביתית. הסרט מתאר מאסרו של האדמו"ר הקודם רבי יוסף יצחק שניאורסון, תוך הדגשת מסירות נפשו לחינוך ילדי ישראל. הסרט מגולל את ארועי הימים הראשונים בכלא, כשהוא ממחיש את עמדתו הנחושה של הרבי על זכותו להדר במצוות בכלא הסובייטי. מיועד לכל הגילאים. הפצה - בית חב"ד צפת, טל: 06-692-1414.

דורשים את "זמן הגאולה"

■ נמשכת הדרישה לפתוח מחדש את שידורי זמן הגאולה, כאשר במקביל נמשכת מגבית החירום המיועדת להפעלה מחודשת של "זמן הגאולה". הפעלתו המחודשת של הערוץ כרוכה בשינויים הכרחיים, המסתכמים בעשרות אלפי שקלים.

זכות גדולה תעמוד לכל מי שיטול חלק ויסייע בתרומה כספית. תרומות נא לשלוח לת.ד. 847 כפר חב"ד. ניתן להתקשר לתיאום אפשרויות נוספות, של עזרה כו' במצעות טל' 03-657-0895.

רק נשיא הדור, הנשמה הכללית של הדור, הוא זה שביכלתו להעיד ולומר כי הסתיימה עבודת הביורורים, והמשך העבודה אינה ... אלא עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם. רק הוא יכול להורות כי העבודה היחידה שנתרה היא קבלת פני משיח צדקנו.

לאחר הנחת תוואי כל כך ברור למילוי השליחות, הרי שכל סטיה מתוואי זה מצביעה על נטישת השליחות, על כל המשתמע מכך.

"והימים האלה נזכרים ונעשים". בהגיע יום ג' תמוז חג הגאולה, הרי שעלינו להחליט בחיות מחודשת בדיוק כמו בפעם הראשונה, היכן אנו עומדים - האם אנו נמצאים ועוסקים בשליחות האחת והיחידה, מול משלח חי וקיים או שמא...

לחדד את המוחלטות

הנטיה לפשרנות ולאחדות אנמית, הינה מרשם בדוק לסטיה מן השליחות, בפרט אותה פשרנות אשר מקורה בפסיחה "על שני הסעיפים", גם זה טוב, גם זה טוב ובעצם הכל טוב...

מסימניה של אחדות אמיתית היא העובדה שהיא אינה יכולה לסתור את הוראות המשלח. בדיוק כשם שאותה אחדות של "כאיש אחד בלב אחד" למרגלות הר סיני, היוותה את ההכנה לקבלת התורה; ולא יכלה לסתור את קבלת התורה במלואה - "נעשה" (על כל חומרותיה ודיקדוקיה).

לאידך, כשהעיקרון הוא להגיע להסכמה רחבה ככל האפשר, הרי גם במתמטיקה ידוע כי המכנה-המשותף הרחב ביותר, הוא, גם הנמוך ביותר! דווקא בהגיע יום ג' תמוז, עלינו לחדד את המוחלטות של אותה שליחות שהוטלה עלינו. בשום תרחיש אפשרי, אין לאיש את הזכות והמנדט לשנות את השליחות - האחת והיחידה היא - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

בעוד ישראל קרבים לקראת הכניסה לארץ ישראל, מתעוררת בעיה - מסלול הליכתם עובר דרך ארץ בני אדום, ואם כן מה עושים? שולחים שליחים: "וישלח משה מלאכים.. אל מלך אדום... נעברה בארצך".

זמן מה לאחר מכן, מתקרבים ישראל לארצו של סיחון מלך האמורי. וגם כאן, שוב מה עושים? והתשובה - שולחים שליחים! שנאמר "וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמורי". תיאור ברור, לכאורה, של הדברים. מה שלא ברור הוא, פעם כתוב שמשה שלח את השליחים ופעם ישראל, אז מי הוא זה ששלח, משה או ישראל?

לאחר שרש"י מחזק את השאלה ממקורות נוספים הוא עונה על כך: הכתובים הללו צריכים זה לזה... שמשה הוא ישראל וישראל הם משה, לומר לך שנשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל".

כי הנשיא הוא הכל - משפט מפתח בהבנה נכונה של עבודת ה' המוטלת על כל אחד מאתנו, הבנת מערכת היחסים המיוחדת בין משה לישראל. בין רבי וחסיד, בן כלל נשמות ישראל למלך המשיח.

יש אחד כזה

מעתה, אנו יודעים כי כולנו ניצוצות מהנשמה הכללית שבדור. צריך לדעת שיש גם במושגי החברה האנושית משהו, אחד שהוא נשיא הדור. לא תואר כבוד מדומה אלא אחד כזה שתורת אמת מעידה עליו כי אכן הוא נשיא הדור. לא עפ"י בחירת רוב מפלגתי אלא בבחירה האלוקית.

לא נשיא ב"שם המושאל", ולא פרזינט של מדינה או אפילו איחוד של מדינות. נשיא הדור כולו, על אנושות שלמה. אחד כזה שהוא ככל הדור, כזה שהוא הכל... אכן יש אחד כזה - הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מתורתו של משיח

המנהיג האמיתי

התורה היא כמים, שמכל מקום בו הם נשפכים - מייד ירדו למקום נמוך יותר ויותר, ועד למקום שאין נמוך ממנו. ושם למטה הם עדיין אותם **מים חיים**, אותה תורה המסוגלת לרדת ולהגיע אל כל יהודי - יהיה מי שיהיה - בכל מקום רוחני בו הוא נמצא - ולהחיותו.

הבאר בזכות מרים, שירדה מדרגה והתמסרה לקטני-קטנים: להצלת התינוקות במצרים, בזכותה בטלה גזירת פרעה (גם גזירת עמרם). במסירת נפשה הכינה דווקא מקטנים אלה - את הדור שקיבל את התורה. כשנפטרו מרים ואהרן - נסתלקו הבאר והעננים, אבל חזרו בזכות משה.

לבנות מקדש מכל יהודי

משה הוא מנהיג ישראל האמיתי. אומנם מעיקר תפקידו - ללמד לעם תורה - כל אחד לפי מעלתו (מן) אך כמנהיג הוא נכון להזניח את עצמו ואת ענייניו הנעלים - ולעסוק גם בצרכי העם הנחותים יותר - כשאין מישהו אחר שידאג להם.

כש"נחש שרף ועקרב", רוחני או גשמי: תרבויות זרות מאיימות על הקיום היהודי, כשמליונים מבני עמו צמאים לתורה, יוצא המנהיג האמיתי מאהלו מלמד "אלף-בית" לתינוקות שנישבו, דואג לטפסף לפיהם הצחיה את המעט שיוכלו לקבל. הוא משליך את חייו מנגד, להשיב לב ישראל לאביהם שבשמים. הוא זה שמחזיר את ענני הכבוד והבאר, ופועל את ה"ושכנתי בתוכם" שכניתו ית' בתוך כל אחד ואחד מישראל, יהיה מי שיהיה. הוא בונה מכל יהודי, ומכל היהודים ביחד - בית מקדש.

(מעובד עפ"י לקוטי שיחות י"ב תמוז תשי"ג)

התורה כפי שנקלטת בפנימיות, בשכל הלומד - היא **המן** שבתורה. בדומה למן שאכלו ישראל שהזין כל אחד לפי צרכיו ויכולתו. כך גם התורה: מזינה את היהודי לפי יכולתו לקלוט אותה.

העננים שבתורה הם הגנה הרוחנית שמעניקה התורה לעם ישראל כולו, הגנה בפני העולם "החיצון", העולם שמחוץ לטוב, ליושר ולצדק. לימוד התורה מגן בפניהם משום שהוא מעיר את כח המסירות-נפש הטבוע בנשמתו של כל יהודי - בשוה - אצל הגדול שבגדולים והקל שבקלים. השוויון התבטא בהגנה השווה שניתנה ע"י העננים לכולם, סביב כל המחנה כיחידה אחת, כעם אחד.

להתחבר ע"י עשייה

כח האחדות עבר דרך אהרן כהן דווקא בהיותו "אוהב את הבריות", ליבו רחש אהבת ישראל אמיתית לכל יהודי, גם למי שהם בבחינת "בריות" בעלמא. אהבתו המקפת-כל הביאה להגנה המקפת-כל, שאיננה תלויה בדבר - על כולם כאחד.

הבאר (המים) שבתורה היא יכולתה הפילאית לרדת למקומות נמוכים ביותר. כפי שהיא בעצם - אלוקית - למעלה מהבריאה כולה - יש בכח התורה לרדת מטה לתוך שכלו המוגבל של הנברא, ואף לתוך דיבור ומעשה של מי שאינו בר שכל.

תורה אפשר לא רק ללמוד או לדבר תורה אפשר גם לעשות. אף הנמצא במדרגה הירודה ביותר - יכול להתחבר לתורה על יד מעשה טוב, מעשה של מצווה. להניח תפילין, צדקה, "שמע ישראל". בעשייה עצמה הוא שווה למשכיל הגדול ביותר ועצם העשייה מחברת אותו לתורה, ועל ידה לנותן התורה: הקדוש ברוך הוא.

בהיות בני ישראל במדבר הם זכו לשלושה ניסים קבועים: המן, הבאר וענני הכבוד. המן, לחם מן השמיים שירד לכל אחד לפי ערכו. לצדיקים: הישר לפתח האוהל, ואילו לאחרים - ירד רחוק יותר, כשבנוסף לכך הם טורחים לדוך את המן, לטחון ולאפות עד שיכלו לאכול ממנו.

באכילה לא הכל שווים. לכל אחד צורך תזונתי משלו. הקטן אוכל מעט והגדול - יותר, המן ירד בזכות משה.

הנס השני: **ענני הכבוד**. הם הקיפו את המחנה והגנו מפני אויבים ומזיקים שבחוץ. ספגו את האבנים החיצים והאבנים ואפשרו לעם שלם לשרוד במדבר שורץ "שרף נחש ועקרב", סכנות רוחניות וגשמיות שאיימו על עם ישראל מבחוץ. ענני הכבוד היו בזכותו של אהרן.

והנס השלישי: **באר**, באר מים חיים שבאורח נס "הלכה" אחריהם תמיד. בחנייתם משכו ממנה קו מים פרטי לכל אחד עד לאהלו! מים אינם מזינים - אך הם מובילים את המזון לכל חלקי הגוף. הבאר הייתה בזכות מרים הנביאה.

מן, באר ועננים שבתורה

מוסבר בחסידות ששלושת עניינים הללו: **מן, ענני הכבוד ובאר** נמצאים בתורה, ודרכה אנו שואבים את כל הצטרכויותנו - גם היום.

ניצוצות של גאולה

דבר מלך

כבר עשו תשובה

בוודאי ובוודאי ללא כל ספק וספק ספיקא שכבר הגיע זמן הגאולה... ובלשון חז"ל "כלו כל הקיצין", וגם עניין התשובה היה כבר בשלימות, כולל גם השלימות של "משיח אתא לאתבא צדיקיא בתיובתא" מצד ניצוץ משיח שבכל אחד ואחד מישראל. (פרשת פנחס ה'תנ"א)

לעילוי נשמת ר' חיים ב"ר משה דוד ופיגיה ע"ה צ"ק נפטר י"ג תמוז ה'תשכ"ח ת. נ. צ. ב. ה.

פרקי אבות

בעשרה מאמרות נברא העולם והלא במאמר אחד יכול להבראות (פרק ה, משנה א)

אכן, יכל הקב"ה לברוא עולם ב"מאמר אחד", דהיינו כפי שעשרת המאמרות כלולים במחשבתו ית', טרם אמירתם. אך היה זה עולם שונה לחלוטין. עולם המחשבה, הבטל כולו לגמרי לאלוקות. בעולם כזה לא היתה מורגשת כלל מציאות הנבראים.

אך הקב"ה רצה דווקא לברוא עולם בו הנבראים יחוו עומם כמציאות קיימת, ותהיה להם בחירה חופשית. דווקא בעולם כזה מתבצעת התכלית, כאשר הנבראים עובדים את ה' מרצונם, כאשר בכך הם מגיעים לביטול לאלוקות, מגלים את האלוקות הטמונה בעולם ועושים את העולם דירה להקב"ה. (מתוך "מעייני חי")

פרשת חוקת

באר חפרוה שרים כרוה נדיבי עם (במדבר כא, יח)

בארה של מרים, זהו הסלע שהיה מתגלגל עימם ארבעים שנה במדבר. וכשהיו חונים היו הנשיאים עומדים על גבה ומושכין במטותיהם כל אחד ואחד לשבטו ולמשפחתו.

ואשה שהיתה צריכה לילך אצל חברתה ומדגל לדגל (מקבוצת שבטים אחת לשניה) הייתה הולכת בספינה, שנאמר "הלכו בציות נהר" ואין "ציות" אלא ספינות שנאמר (ישעיהו לג,) "וצי אדיר לא יעברנו",

והמים יוצאים ומקיפים אותם שנאמר "ינחני במעגלי צדק", ומגדילים כל מיני דשאים ואילנות שאין להם סוף שנאמר (תהילים כג,) "בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני". (עפ"י ילקוט שמעוני)

לוח השבת

פרשת חוקת		
הדלק"ן מוצג"ק		
ירושלים	7:12	8:30
תל אביב	7:27	8:32
חיפה	7:20	8:34
ניו יורק	8:12	9:20

הפטרה: ויפתח הנלעדי היה ויבור חיל וינפסים יא. א-ל-ג

פרקי אבות: פרק ה'

י"ל ע"י האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה שורף: הרב זמרון ציק כתובת: רחוב הגבול 38, בת ים, עיר הגאולה. T. 3084. 720 03-658-4633 E-Mail: geula@inter.net.il www.moshiach.net/blind ה-ן בנק הדואר 4-16896-5 לתרומות, הנצחה והקדשה.

רדיו

זמן הגאולה

הרדיו שמשדר את ימות המשיח **F. M. 93.4** טל' להקדשת תוכניות, ותרומות 03-657-0895

יין מלכות

על פי שיחות קודש הרבי מלך המשיח שיל"ו

למה נברא הנמר?

ישנם הטוענים שהיות ו"מי יקום יעקב כי קטן הוא" (עמוס ז, ה), אזי צריכים 'ליפול' לפני כל גוי ואסור לומר ההיפך מהגוי, מכיון שלגוי "הידיים ידי עשיו" (וישלה כו, כב). לכן מבהירים מיד בתחילת השולחן-ערוך, "הוי עז כנמר" - כאשר מדובר אודות ענינים הקשורים בעבודת ה' צריך הוא להיות "עז כנמר" ולא להתפעל מאיש.

כשהוא נפגש עם גוי מסויים, הוא אכן צריך לתת לו את הכבוד המגיע לו מכיון שצריך להיות "ודרשו את שלום העיר גו' כי בשלומה יהיה לכם שלום" (ירמיהו כט, ז), אבל כאשר הגוי רוצה לנגוע בעניני הקשור בהגנה על יהודים - ועל אחת-כמה - וכמה בהגנה על קיבוץ של ריבוי היהודים - עליו לעמוד בתוקף המתאים, "הוי עז כנמר!"

וזהו הביאור לכך שהתחלת השולחן-ערוך אדמו"ר הזקן - הכותב גם את טעמי ההלכות, משא"כ ה"בית יוסף", שבשולחן ערוך שלו הוא כותב רק את ההלכות ללא טעמים, מכיון שהוא סומך על חיבורו של הטור - היא ב"יהודה בן תימא" ואחר כך אומרים "הוי עז כנמר".

כאשר יש לו את העניין של "יהודה" - "אודה את ה'", שהוא הלך לעשות דבר מכיון שהוא מודה ורוצה לקיים את רצון הקב"ה, אזי הוא עומד באופן של "עז כנמר" ואינו מתפעל מאיש - לא משנה לו, מה העולם יאמר על כך מכיון שהוא הולך לקיים את רצון הקב"ה.

וכששואלים אותו: היתכן? הרי הינך יודע ש"מי יקום יעקב כי קטן", מדוע הינך 'מסתכסך' עם העולם? - הוא אומר, שהשולחן-ערוך מצווה עליו להיות "עז כנמר".

אחד הנבראים בעולם הוא הנמר, אשר כידוע ניחן בתכונה של עזות. ולכאורה לשם מה נברא הנמר עם תכונת העזות שבו? - אלא, כדי שיהודי ילמד ממנו! שכאשר מדובר אודות עניני של תורה ומצוותיה אין הוא צריך להתפעל מאיש - "הוי עז כנמר!"

ומדגישים "עז כנמר" - כשהכוונה היא אכן לאותו הנמר הנמצא בעולם, המשיג את טרפו, ויש לו קיום מששת ימי-בראשית עד ימים אלו - רק עי"ז שיש לו את ענין העזות.

פסק דין בשולחן-ערוך

אלא שביחס ליהודי מבהירים, שענין העזות צריך להיות אצלו רק בנוגע לענינים של עבודת ה'. זאת-אומרת, שתובעים ממנו דבר והיפוכו: ענין העזות אסור להיות "קנין בנפשו, להיות עז פנים אפילו שלא במקום עבודתו יתברך", ולאידך, כאשר זה מגיע לענין של עבודת ה', אומרים לו ש"לה' הארץ ומלוואה" (תהילים כד, א), שבמילא נעשה הוא, ע"י תורת ה', מלך בעולם - "מאן מלכי רבנן",

ולטענת העולם - מכיון שנמצאים בתוך העולם ובהגבלות העולם, כיצד שייד ענין של חוצפה ועזות - הוא עונה: אדרבא, ישנה דוגמא דווקא מהעולם, והוא - הנמר, אשר ניחן בתכונת העזות, ודווקא עי"ז שהוא נעמד מתוך עזות - הוא ממלא את רצונו.

ולכן, כאשר הוא מגיע לענין של תורה ומצוותיה - הוא אינו מתפעל מגוי. על אחת-כמה-וכמה שאינו מתפעל מיהודי - שהרי לכל יהודי ישנה נשמה, - "הנפש השנית בישראל" כלשון התניא בפרק ב' - במילא, גם אותו יהודי בעצמו רוצה לקיים תורה ומצוותיה.

ענין זה של "הוי עז כנמר", אינו ענין הכתוב בספר מוסר (למרות שגם על ספר מוסר אפשר לסמוך, או בספר חסידות, אשר על ספר חסידות אפשר ודאי לסמוך - אלא זה כתוב בשולחן-ערוך! בפסק-דין, שמזה מובן שההנהגה מוכרחת להיות באופן האמור - שכאשר מדובר אודות ענין הקשור בעבודת ה', צריכים לעמוד בתוקף מתאים - "הוי עז כנמר".

ודוקא כאשר הוא עומד בתוקף - הוא מצליח ופועל אצל הגוי מה שהוא רוצה לפעול עד שזוכים ונעשה כלשון הפסוק (בראשית כה, כג) "ורב יעבוד צעיר". (משיחת כ"ד טבת ה'תשל"ח)

נפלאות עכשיו

סליחה, שנדרשתי לאשר לא שאלוני

הרב ליפש שהבחין בהתלבטויותיה ניסה להבהיר את מעלות התרומה שיש בכל אחד מהגופים הנ"ל, אלא שבינתיים סיימה חברתה את כתיבת הבקשה ולאחר הכרזת "יחי אדוננו" הכניסה את המכתב לכרך "י"ח שנפתח בעמוד ר"ס-רס"א.

במכתב שהחל עוד בעמוד הקודם צוינה ברכה לבקשת הברכה של חברתה: "בעת רצון יזכירו את כל אלה שכותב אודותם על הציון הקדוש של כבוד קדושת מורי-וחמי אדמו"ר... כל אחד ואחד להמצטרף לו מתאים לתוכן כותבו".

כמו"כ צויין חשיבות לימוד חסידות, כשבשלב זה הציע הרב ליפש, כי בנה המתגורר בחיפה יצטרף לאחד משיעורי החסידות המתקיימים במסגרת בית חב"ד בעיר.

המילים "לבשורות טובות" בהם הסתיים המכתב, היוו ללא ספק הבטחה טובה ומרגיעה לבקשתה.

הרב ליפש המשיך לעיין בעמוד השמאלי, כשלתפעה הוא נדרך. המכתב עסק בבתי ננסות, בארץ הקודש... והמשיכו דיבר בדיק על "בעייתת" של מרת אסתר מוטאי, סדר העדיפויות במתן הצדקה - לבית הכנסת או למוסד חינוך על טהרת הקודש:

"אינני יודע אם תכנית פעולתם כבר הוחלטה ... שהיא דווקא לבתי ננסיות, ואם יש עדיין מקום לדון בזה, ארשה לעצמי לעזור שכדאי שקלא-וטריא להשתמש בכסף שישנו מן המוכן... - לביסוס מוסדות חינוך על טהרת הקודש ובתי מקוואות ...

ובפרט בקשר עם העלייה ... אשר המצב בנוגע לחינוך על טהרת הקודש ומוסדותיו, וכן בנוגע למקוואות וטהרת המשפחה הוא משווע, ובתוספת אמצעים כספיים הרבה יש לתקן שטחים אלה".

ליותר מכך מרת אסתר לא הייתה זקוקה, כדי להבין להיכן למסור את התרומה, השאלה היחידה שהטרידה אותה הייתה: "אבל הרי לא כתבת, כיצד הוא עונה לך?"

"תתפלאי" המשיך הרב ליפש, גם על כך יש לך תשובה, במילים שבהמשך המכתב: "ובבקשת סליחה שנדרשתי לאשר לא שאלוני...".

"אתה חייב לשמוע את חלומי" פנתה מרת מוטאי אחת משכנות הבניין אל הרב יצחק ליפש מצפת. מרת מוטאי סיפרה כיצד ראתה בחלומה את הרבי שליט"א מלך המשיח כשהוא פונה ואומר לה: "מדוע את לא ניגשת לשכנים לכתוב באמצעות הספרים?"

למספר שניות התקשה הרב ליפש "לעכל" את המסר אך מייד התעשת והחל להסביר למרת מוטאי כיצד פונים גם כיום אל הרבי מה"מ שיל"ו ומבקשים את ברכתו והדרכתו, באמצעות "הספרים" הנקראים אגרות-הקודש".

הרב ליפש כמעט שכח מהנושא, עד שביום חמישי שעבר, פנו אליו שתי נשים בנושא האגרות קודש: מרת אסתר מוטאי בתה של שכנתו "בעלת החלום" וחברתה.

"חברתי רוצה לכתוב באגרות-קודש, עבור בנה" פתחה מרת אסתר כשהיא מציגה את חברתה.

הרב ליפש החל להסביר את סדר כתיבת המכתב וכי וכמו כן העיר כי מן הראוי שהפונה לבקשת הברכה תקבל על עצמה איזו החלטה טובה.

"אגב, מה לגבי הדלקת נרות?" שאל. "ב"ה אין בעיות, אני ב"ה מדליקה נרות שבת".

"אז אולי תקבלי על עצמך, לתת צדקה לפני הדלקת הנרות?" הרבי שליט"א מלך המשיח מציין בכמה וכמה ממכתביו כי זהו "מנהג הטוב של בנות ישראל".

"אם אתה כבר מזכיר את הצדקה, העירה לפתע מרת אסתר, אז ברצוני לשאול: יש לי קופת צדקה של בית הכנסת שלכם, האם ניתן לרוקן את את זה באמצעותך?"

אגב, שמעתי שישנם מוסדות אשר מחלקים "תשורה", שרשרת וכדו' לתורמים שלהם, האם בית הכנסת שלכם גם כן מחלק איזו "תשורה"?

הרב ליפש ניסה להסביר לה כי דברים כאלה ניתנים בדרך כלל ע"י גופים שונים, כאשר התורם חותם על הוראת-קבע של סכום מסויים. "עד כמה שידוע לי, בתי ננסות לא עוסקים בזה. בדרך כלל עוסקים בזה מוסדות חינוך גדולים".

עלי באר ענו לה

משה. עם הכניסה לארץ ישראל התגלגלה הבאר לתוך ימה של טבריה, שם היא קיימת גם עתה. רש"י כותב על כך בפרשתנו: "ונשקפה על פני הישימון": שנגנזה בימה של טבריא, והעומד על הישימון מביט ורואה כמין כברה בים, והיא הבאר".

עדות להמשך קיום הבאר וסגולותיה, מופיעה בספר "נגיד ומצוה" לרבי יעקב צמח (לפני כ-400 שנה) שמצטט את דברי רבי חיים ויטאל (הרח"ו) תלמידו המובהק של האר"י הקדוש מצפת:

"כשאני חיים באתי אצל מורי ז"ל זלה"ה ללמוד ממנו זאת החכמה. הלך מורי ז"ל לטבריא והוליכני עמו. ושם היתה ספינה קטנה, וכשהיינו מהלכין בתוך הספינה לקח מורי ז"ל כוס אחד ומילא אותו מים והשקה לי אותם המים, ואמר לי עכשיו תשיג בזאת החכמה (חכמת הקבלה) כי אלו מים ששתית היה מבאר של מרים".

נפגשים בכל מוצאי-שבת

על סגולת הריפוי שיש במי הבאר, מוזכר בשולחן-ערוך לרבי שניאור זלמן מליאדי (סימן רצט'): "קצת נוהגים לדלות מים בכל מוצאי-שבת מהבארות או מהמעיינות, לפי שאמרו חכמים שבארה של מרים שהיא בימה של טבריא היא מחזרת בכל מוצאי-שבת על כל הבארות והמעיינות וכל מי שפוגע (פוגש) בה ושותה ממיה מתרפא מיד מכל תחלואיו, לכך נוהגין לדלות בכל מוצאי-שבת כי אולי יזדמנו להם מבארה של מרים".

בקרב יזדמנו מים אלה לכל. שהרי "עתיד הקב"ה להעלות בארה של מרים" כנאמר "והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים", בהתגלותו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך משיח בקרב ממש.

ימה של טבריא

את הדרך, הצמיד את שני צידי הקניון, צוקים שהיו ממול חדרו למערות ומחצו את הצבא האמורי. בני ישראל שעברו לאחר מכן, לא ידעו כלל על הסכנה בה היו נתונים ועל גודלו של נס ההצלה. נותרה רק השאלה, מי יודיע לישראל על הנס?

עד שקלטו את הנס

הבאר, היא זו שנבחרה לפרסם את הנס. לאחר שישאל עברו וצידי הקניון חזרו למצב הטבעי, ירדה הבאר לנחל והחלה מעלה ... דם ההרוגים, זרועות ואברים ועד שבני ישראל החלו לקלוט את גודל הנס ולומר שירה: "עלי באר ענו לה".

עם פטירת מרים "נעלמה" הבאר, אך חזרה בזכות

אחת התופעות הניסיות שליוו את בני ישראל בארבעים שנות נידודיהם במדבר, הייתה הבאר - **בארה של מרים**, אשר סיפקה את הצורך הבסיסי ביותר לקיומו של עם שלם במדבר - המים!

תחילת פרסומה של הבאר, ברפידים, לאחר שבני ישראל אינם מוצאים שם מים. כתשובה לתפילת משה אומר לו הקב"ה שיקח עמו מזקני ישראל ואת מטוה ויכה בצור אשר "הנני עומד לפניך שם .. ויצאו ממנו מים ושתה העם, ויעש כן משה".

באר זו שהייתה סלע מחורר, התגלגלה עם בני ישראל בכל מסעיהם כשהיא גם מסדירה את חניית השבטים, ומספר על כך המדרש: "לאחר שהעמידו את קלעי חצר המשכן, היו י"ב הנשיאים עומדים על הבאר ואומרים שירה. והיו מימי הבאר יוצאים ונעשים נהרות נהרות. נהר אחד יוצא ומקיף את מחנה השכינה, ומאותו נהר יוצאים ארבע נהרות בארבע זוויות החצר..."

ונציה בלב המדבר

נהרות אלה שיצרו טבליות טבליות של מים, כשהם תוחמים בין שבת לשבת ובין משפחה למשפחה, איפשרו גם לבקר זה אצל זה באמצעות שיט בסירות. סגולה נפלאה נוספת היו למי הבאר, שהיו מצמיחים כל מיני אילנות ודשאים במדבר - "בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהליני".

בפרשתנו מוזכרת הבאר בהקשר לאירועי אשד הנחלים ארנון, על גבול הכניסה לארץ ישראל. הצבא האמורי שהעריך כי ישראל יעבורו בתוך הקניון העמוק, התחבא במערות בחלק העליון והתכוון לבצע מארב קטלני ע"י הטלת אבנים וכו'. ואז ארע הנס. הענן שהלך לפני בני ישראל ליישר

פ. כהן | שיפוצים כללים

ביצוע כל סוגי עבודות שיפוצים

• בניה • הריסה • צבע
• ריצוף • אינסטלציה
• קרמיקה ועוד.

גגות רעפים

בניה • שיפוצ • החלפה
• פרגולות מיוחדות.
• בנית בתים מעץ.

* מחירים נוחים * בהנהלה חרדית *

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

050-326-071
03-659-4607

בבוקר, ובעיקר נוגע זה בימות החמה. (מאגרת ז'קטו)
שלא לערב

במענה למכתבו... הצעות מסחריות שקיבל ב... ושואל דעתי בזה. וכבר הראה הנסיון שאינו נכון (דבר לא בריא) כשמערבים שני העניינים, צורכי-ציבור ועסקים פרטיים יחד במקום כמו... ובפרט שעוד עתה התנהגו העניינים ב... במישור, ואין מקום להיכנס לספיקות.

אשרי מי שראה פניו בחלום

לנוסח הזמר במוצאי-שבת-קודש "אשרי מי שראה פניו" (של אליהו הנביא) ושואל, מנין יודעים שהוא אליהו הנביא.

ידוע בזה הצחות, שאין מקשים על החלום, והתירוץ בזה על-דרך "ניכרים דברי אמת", ופשיטא בהנוגע לראיית פנים ששנקבע אצל הרואה בהחלטיות וזהו פלוני. (מאגרת ז'שעו)

עצה והדרכה

מדברי נשיא הדור משיח צדקנו

לפני אחים בוגרים

כיון שיש לה שני אחים בוגרים ממנה וכו'. הרי אף שצודקת שבהנוגע לנישואין של אחות אין זה עיכוב, בכל זה כדאי שתדבר על דבר זה עם רב מורה הוראה בסביבתה והוא יפסוק לה כן בכח הסמיכה שלו, שאז הענין נעשה דעת תורה. (אגרות-קודש הרבי מלך המשיח שיל"ו, מאגרת ז'עו)

שעות שינה

צריך לבחון בעצמו מספר השעות הדרושות לו לשינה, למען אשר בקומו יוכל ללמוד בהבנה הדרושה, ועפ"י יקבע גם זמן שכיבה והקימה, ומובן שבכל אופן צריך להיות שמור זמן הקריאת-שמע

תהא שנת נפלאות טובה

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלמה
הננו שמחים לבשר על כינוס והתוועדות חסידית לרגל

ב"ה, תמוז ה'תשנ"ט

התאחדות עם קונגרס משיח העולמי בחצרות קדשנו 770 במעמד הפתיחה

הסעות מרכזי אנ"ש

מקומות מיוחדים לנשים

ג' תמוז חג הגאולה

על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, כי העבודה היחידה שנותרה היא - קבלת פני משיח צדקנו, בפועל ממש

ההתוועדות תתקיים א"ה, ביום רביעי, אור לג' תמוז ה'תשנ"ט (16.6.99), בשעה 8:00 בערב באולמי "נאות אפקה", רחוב בני אפרים 228 רמת אביב, תל אביב

ברוב שירה וזמרה